

210. ISTEN VELÜNK, VISZONTLÁTÁSRA

C G C7
Is - ten ve - lünk, vi - szont - lá - tás - ra!

F dm F/D C/G
Bol - dog út - ja - in ke - gye - sen

G/C C/em
Hú ke - zé - vel Ő ve - zes - sen;

C/ am F G C *Kar*
Is - ten ve - lünk, vi - szont - lá - tás - ra! Hogy - ha

C C7 F
itt tán nem is, ott az

C G C C7
é - gi hon - ba' fenn, Jé - zu - sunk ke - be -

F C G7 C
lén, Is - ten ve - lünk, vi - szont - lá - tás - ra!

1. Isten velünk, viszontlátásra!
Boldog útjain kegyesen
Hú kezével Ő vezessen;
Isten velünk, viszontlátásra!

Hogyha itt tán nem is,
Ott az égi honba' fenn,
Jézusunk kebelén,
Isten velünk, viszontlátásra!

2. Isten velünk, viszontlátásra!

Legyen örünk és vezérünk,
Harcainkban küzdjön értünk,
Isten velünk, viszontlátásra!
Hogyha itt tán nem is,
Ott az égi honba' fenn,
Jézusunk kebelén,
Isten velünk, viszontlátásra!

3. Isten velünk, viszontlátásra!

Hogyha ellen dúlja kincsünk,
Fölfelé, csak Rá tekintsünk,
Isten velünk, viszontlátásra!
Hogyha itt tán nem is,
Ott az égi honba' fenn,
Jézusunk kebelén,
Isten velünk, viszontlátásra!

4. Isten velünk, viszontlátásra!

Hűn ölelve tart szerelme,
S nem hagy el sosem kegyelme,
Isten velünk, viszontlátásra!
Hogyha itt tán nem is,
Ott az égi honba' fenn,
Jézusunk kebelén,
Isten velünk, viszontlátásra!

Szöveg: Rankin, Jeremiah Eames 1828-1904

Fordító: Thaly Lóránt dr. 1874-1940

Dallam: Tomer, William Gould 1833-1896